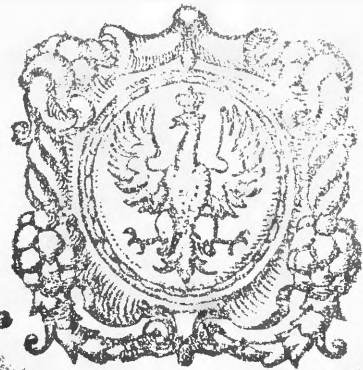

DZIENNIK KOMISARIATU RZĄDU NA M.ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonpareil. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Białka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37.
Telefon № 417-02.

Treść numeru 166-go.

1. Z Komisarjatu Rządu Okólnik III.
2. Rozporządzenie do ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o zaopatrzeniu weteranów powstań narodowych 1831, 1848, 1863 r. i wdów po nich.
3. Kronika.
4. Ogłoszenia.

Z KOMISARIATU RZĄDU.

OKÓLNİK III.

Do wszystkich P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Delegata Rządu w Wilnie.

Wobec doniosłego znaczenia kulturalnego zakładów widowiskowo-rozrywkowych (teatry, teatrzyki, kabarety, kinematografy) i oddziaływania ich na społeczeństwo tym dodatniej, im są one na wyższym poziomie artystycznym i prowadzone są przez odpowiednio uzdolniony personel, w dobrze zrozumiałym interesie społeczeństwa jest, ażeby tym kulturalnym poczynaniom władze sprzyjały i usiłowaniem ich w dodatnim kierunku możliwie współdziałały.

W związku z tem zachodzi konieczność ustalenia jednolitych zasad polityki widowiskowej, to też Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Dep. Sztuki i Kultury M. Wyzn. i O. P. poleca kierować się następującymi wytycznymi przy rozważaniu podań osób, ubiegających się o pozwolenia na otwieranie zakładów widowiskowo-rozrywkowych.

Przed wydaniem pozwolenia należy w szczególności zwrócić uwagę na:

- 1) osobę koncesjonariusza,
- 2) rodzaj przedsiębiorstwa.

Pozwolenia można wydawać tylko tym osobom, które przez swe kwalifikacje umysłowe, dotychczasową działalność i fachowe przygotowanie dają zupełną gwarancję prowadzenia przedsiębiorstwa na należytym poziomie artystycznym i kulturalnym. W tym celu urzędy administracyjne I-ej instancji winny dokładnie zbadać petenta, zebrać o nim szczegółowe informacje, aby uniknąć wypadków wydawania pozwoleń osobom niepowołanym do prowadzenia przedsiębiorstw, wymagających fachowo-artystycznego uzdolnienia oraz pewnego cenzusu etycznego ich kierowników.

W razie ubiegania się o pozwolenia na przedsiębiorstwa widowiskowo-rozrywkowe osób, nie posia-

dających kwalifikacji wymienionych, lecz ofiarowujących swój kapitał na uruchomienie tych przedsiębiorstw, pozwolenia mogą być wydane pod warunkiem utrzymania w takich przedsiębiorstwach stałych kierowników, którzyby dawali gwarancję należytego prowadzenia zakładu widowiskowo-rozrywkowego. Kierownicy tacy winni być zatwierdzani każdorazowo przez władze administracyjne I-ej instancji.

Moment rodzaju przedsiębiorstwa wiąże się ściśle z naczelną zasadą polityki koncesyjnej, która winna przyświecać każdej decyzji. Zasadą naczelną jest dążność do otaczania opieką i poparciem tych przedsiębiorstw, które przez swój charakter i środki działania podnoszą poziom kulturalny i artystyczny społeczeństwa, — takimi są przede wszystkim teatry dramatyczne. Ponadto polityka widowiskowa winna dążyć do wyrugowania z życia kulturalnego Polski takich zakładów, które szerzą demoralizację, schlebając instynktom poziomym i beznamiętności, operują skandalem i paszkwilem, a nie wnoszą żadnych dodatnich wartości i nie mają nic wspólnego ze szlachetną rozrywką.

Ministerstwo zaznacza, że w chwili obecnej, kiedy daje się uczuć na prowincji brak poważniejszych teatrów dramatycznych, udzielanie pozwoleń na kabarety winno być uzależnione od warunków, któreby dawały rękojmię należytego ich prowadzenia.

W sprawie wydania pozwoleń na kabarety nocne ze stolikami na widowni będzie wystosowany do PP. Wojewodów w Łodzi, Krakowie, Lwowie oraz Komisarza Rządu w Warszawie osobne pismo.

Najczęstszym dzisiaj docierającym do odległych i najmniejszych miast i miasteczek rodzajem widowiska jest kinematograf. Kinematograf może odegrać wybitną rolę w dziedzinie wychowania młodzieży, może również dać godziwą rozrywkę starszemu pokoleniu. Z tych względów jest naogół rzeczą pożądaną, aby nie stawiać zbyt uciążliwych warunków przy ubieganiu się petentów o pozwolenia na prowadzenie kinematografu, zwłaszcza tam, gdzie niema teatrów. Niemniej jednak nie należy nigdy pozwalać na łączenie przedstawień kinematografu z innymi produkcjami słownymi lub choreograficznymi.

Również podkreślić trzeba, że i w tym wypadku koncesjonariuszom tak, co do ich uzdolnień artystycznych, jak i pod względem skali ich moralnej, pewne wymagania po-

winny być stawiane. Najporządniejszą rzeczą byłoby połączenie tych obu warunków w jednej osobie, prowadzącej przedsiębiorstwo.

Brak jednego z nich sprowadza skutki ujemne. Z rezultatu dotychczasowej polityki koncesyjnej w stosunku do kinematografów, w/g której pierwszeństwo przy ubieganiu się o pozwolenia posiadały, zawlekając swoim bezsprzecznym i najniebezpiecznym, ku dobru zmierzającym chęciom, instytucje społeczne oraz stowarzyszenia kulturalno-oświatowe. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stwierdza, że udzielane tym instytucjom prerogatywy nie dały spodziewanych wyników i że przyznane pozwolenia nie były realizowane niejednokrotnie w sposób należyty. Brak zapewne, fachowo kompetentnych sił kierowniczych, umiających wyszukać odpowiednie filmy, zając dobrze przemyślanem ich urozmaicheniem, dbać o ład i porządek całokształtu przedsiębiorstwa, brak wogóle pomysłowości i jakiegokolwiek specjalnego zainteresowania się niem sprawił to, że te faworyzowane kinematografy społeczne, i jakby napółoficjalnie, pod każdym względem ustępowały kinematografom osób prywatnych. Zdaniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych należy więc również popierać inicjatywę i przedsiębiorczość prywatną, wpływającą na rozwój sztuki kinematograficznej korzystnie, z zachowaniem oczywiście, warunków, co do kwalifikacji zawodowych petenta, względnie wskazanego przez niego odpowiedzialnego kierownika. W stosunku do kinematografów objazdowych należy zachować szczególną ostrożność, gdyż tutaj kontrola nad sposobem prowadzenia przedsiębiorstwa jest bardzo utrudniona, a nadto kinematografy wędrowne docierają do najmniejszych wsi i oddziałują na masy ludu świeże jeszcze i szczególnie na wpływ wrażliwe, — muszą więc spoczywać w rękach świadomych i odpowiedzialnych.

Pozatem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ustala zasadę, iż pozwolenia na otwieranie stałych przedsiębiorstw widowiskowych, przeznaczonych do publicznego produkowania utworów słownych lub obrazów kinematograficznych, mogą być wydawane tylko przez Województwa, które uprzednio winny zasięgać opinii oddziałów miejscowych Departamentu Sztuki i Kultury Min. W. R. i O. P.

Pozwolenia zaś na otwieranie innych zakładów widowiskowych i rozrywkowych, w których nie będą wystawiane utwory z tekstem słow-

ny lub obrazy świetlne, należą do kompetencji urzędów I instancji.

Prośby o przepisanie koncesji na imię nowonabywcy należy uważać za podania o udzielenie nowej koncesji, dlatego też w koncesji należy zawsze zaznaczać, że pozwolenie jest wydane bez prawa odstąpienia innej osobie.

W związku z uchwałą komisji administracyjno - prawniczej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nadmieniam, iż koncesje na nowe zakłady widowiskowe mogą być wydawane tylko w razie umieszczenia zakładu w nowych specjalnie dla tego celu wybudowanych lokalach. Minister (—) Ant. Kamiński. w. r.

ROZPORZĄDZENIE

wykonawcze Ministra Spraw
Wojskowych
z dnia 4 lipca 1922 r.

do ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o zaopatrzeniu weteranów powstań narodowych 1831, 1848, 1863 r. i wdów po nich

(Ciąg dalszy).

Komisja Kwalifikacyjna ma wszechstronnie zbadać wszystkie podania o przyznanie zaopatrzenia oraz nagromadzone przez petentów dowody i stwierdzić, czy petent brał bezpośrednio czynny udział w szeregach i formacjach powstańczych, względnie w organizacji powstań narodowych, oraz określić jego stopień wojskowy, posiadany w powstaniach narodowych 1831, 1848 i 1863 roku.

Na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. zostaje wciągnięta dana osoba na skutek odmownej uchwały Komisji Kwalifikacyjnej, przeprowadzonej zwykłą większością głosów, o ile nie nastąpił sprzeciw ze strony jednego z przedstawicieli Rządu.

Lista rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. zawiera następujące rubryki:

- 1) liczba porządkowa;
- 2) nazwisko i imię;
- 3) data urodzenia (dzień, miesiąc, rok i miejsce);
- 4) stopień posiadany w powstaniach narodowych, ewentualnie branie udziału w organizacji;
- 5) obecny zawód;
- 6) miejsce zamieszkania (dokładny adres).

Przy nazwiskach osób, zmarłych przed wciągnięciem na listę rze-

czywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. dodaje się w rubryce drugiej imię pozostałej wdowy. Listę podpisują przedstawiciele Rządu i dwóch weteranów 1863 roku członków Komisji.

Komisja Kwalifikacyjna pracuje według wewnętrznego regulaminu, uchwalonego przez Komisję a zatwierdzonego przez Ministra Spraw Wojskowych.

Zamiejscowi członkowie Komisji Kwalifikacyjnej, zawezwani przez przewodniczącego Komisji na posiedzenie, otrzymują zwrot kosztów przejazdu drugą klasą z miejsca pobytu do Warszawy i z powrotem, tudzież przez cały czas urzędowania w Warszawie pobierają diety w wysokości unormowanej każdorazowo dla cywilnych funkcjonariuszy państwowych VIII-go stopnia służbowego. W wypadku braku lokomocji kolejowej zwraca się koszt przejazdu podwodami według taksy, ustalonej w danej miejscowości przez cywilne władze administracyjne. Zwrot tych kosztów przysługuje jednakowoż tylko wtedy, gdy potrzebna do przebycia przestrzeń przewyższa 3 kilometry.

§ 2. Roszczenie do wciągnięcia na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. winno być poparte dowodami, że dana osoba brała bezpośrednio czynny udział w szeregach i formacjach powstańczych, względnie w organizacji powstań narodowych. Nadto należy przedstawić metrykę urodzenia oraz wypełniony kwestionariusz (załącznik № 1). Za dowody, stwierdzające, że dana osoba brała bezpośrednio czynny udział w szeregach i formacjach powstańczych, względnie w organizacji powstań narodowych mogą służyć oryginalne dokumenty lub uwierzytelnione odpisy tychże, wydane przez ówczesnych dowódców oddziałów i formacji powstań-

czych, przez Rząd Narodowy, oryginały lub odpisy wyroków skazujących na więzienie, ciężkie roboty, lub zesłanie za udział w powstaniach narodowych, dokumenty wydane przez organizacje polskie na emigracji, książeczki wojskowe, paszporty, w których są porobione urzędowe adnotacje o udziale w powstaniu i t. p. niepodlegające wątpliwości dokumentu.

W braku jakichkolwiek dokumentów z powyżej wymienionych mogą być wzięte za podstawę do wciągnięcia na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. zaświadczenia dwóch wiarygodnych osób, które pod odpowiedzialnością osobistą zaświadczą, że dana osoba brała bezpośrednio czynny udział w szeregach i formacjach powstańczych, względnie w organizacji powstań narodowych.

Ocena złożonych zaświadczeń oraz danych w kwestionariuszu zależy jedynie od wewnętrznego przekonania członków Komisji Kwalifikacyjnej, którzy uzasadniać swego przekonania nie są obowiązani.

ROZDZIAŁ II.

Zaspotrzebowanie weteranów

§ 3. Osoby, uprawnione do pobierania zaspotrzebowania na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1922 r. (art. 1) otrzymują stałą pensję i dodatek drożyzniany (art. 2 a i b) bez względu na swoją przynależność państwową.

§ 4. Żonę uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożyznianego tylko wówczas, jeżeli pozostaje na utrzymaniu weterana, lub prowadzi z nim wspólne gospodarstwo. W razie separacji od stołu i od łóża, względnie rozwodu żonę uwzględnia się tylko wówczas, jeżeli weteran złoży dowód, że do utrzymania żony sądownie jest obowiązany. Nie uwzględnia się żony weterana, po-

zostającej na służbie rządowej lub samorządowej. Kobieta weteran (weteranka) tak zameżniona, jak niezameżniona (panna wdowa) ma być traktowana jako samotna, i dodatek drożyzniany przysługuje jej według wysokości, przewidzianej dla weterana samotnego.

§ 5. W wypadku przesiedlenia się weterana do miejscowości zaliczonej do wyższej lub niższej klasy dla oznaczenia mnożnika—wyższy względnie niższy dodatek drożyzniany przysługuje się od dnia następnego miesiąca po przesiedleniu. Po przesiedleniu winien weteran natychmiast zawiadomić o tem wypłacającą kasę skarbową.

§ 6. Celem wymierzenia dodatku drożyznianego weteran winien złożyć we właściwej Izbie Skarbowej deklarację (załącznik № 2), potwierdzoną przez władzę administracyjną I instancji.

§ 7. Wszelkie zmiany, mające wpływ na wymiar dodatku drożyznianego, t. j. zmiany dotychczasowego miejsca zamieszkania, tudzież w stanie rodzinnym, n. p. śmierć żony, unieważnienie małżeństwa, separacja bez obowiązku alimentacji objęci posady w służbie rządowej lub samorządowej, zawarcie związku małżeńskiego i t. p., należy niezwłocznie zgłosić we właściwej izbie skarbowej, dołączając odnośne dokumenty, jak poświadczenia władzy policyjnej (biura meldunkowego) nowego miejsca zamieszkania stwierdzających (datę, dzień) przeprowadzenia się, metrykę śmierci wyrok sądowy, metrykę ślubu i t. p. Za świadomie nieprawdziwe lub fałszywe zeznania, złożone w deklaracji, jak również zaniechanie zawiadomienia właściwej władzy o zmianach wpływających na niższy wymiar dodatku drożyznianego, weteran będzie pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej.

(d. c. n.).

KRONIKA.

UŁASKAWIANIE SKAZANYCH NA ŚMIERĆ.

Min. sprawiedliwości rozesał do prokuratorów apelacyjnych i okręgowych okólnik następujący:

„W telegramach otrzymanych w sprawach wyroków śmierci wydanych w trybie doraźnym pp. prokuratorzy nieraz pomijają milczeniem okoliczność, czy prośba o ułaskawienie wpłynęła do nich, lub do sądu, lub też czy mają wiadomość o wysłaniu lub zamiarze wysłania takiej prośby bezpośrednio przez strony. Załatwianie takich telegramów budzi wątpliwości. Należy pamiętać, że art. 57 ust. z dnia 25 lutego 1921 r. poz. 169 nie dotyczy postępowania doraźnego, że zawiadamiać telegraficznie o wyrokach śmierci zapadłych w trybie doraźnym należy tylko wówczas, gdy skazani wnoszą prośby o ułaskawienie na ręce prokuratora lub sądu, albo też gdy ma się wiadomość, że obrona lub krewni skazanych taką prośbę wysłali bezpośrednio lub wysłać zamierzają. W pierwszym wypadku należy podać streszczenie motywów, na których opiera się prośba o ułaskawienie i opinię co do nich sądu i własną, w drugim zaznaczyć okoliczność, która powoduje wysłanie depeszy”.

URLOPY DLA CZYNNIE SŁUŻĄCYCH OSADNIKÓW

M. S. Wojsk zezwoliło na udzielenie 10 dniowych urlopów oficerom i szeregowym czynnie służącym, którzy zostali zatwierdzeni przez Komisję Wydziału Osad żołnierskich o nadziale ziemi w roku bieżącym celem dania im możliwości załatwienia formalności, związanych z objęciem w posiadanie działek.

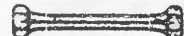

O G Ł O S Z E N I A. Z A G U B I O N E P A S Z P O R T Y.

Rottfus Zysla-Rajzla, Krochmalna 11
Celnik Aron-Abram, Gęsia 49
Jakubowicz Berek, Sosnowa 4
Szenajch Gustaw, Staszica 5
Liszewski Teofil, Wolska 102
Zuels Helena-Anna, Wilcza 1
Spielbaum Minia, Senatorska 24
Lebenbaum Josel, Ogrodowa 8a
Klajner Moszek-Jankiel, Wązka 3
Herszaft Jozek, Pawia 16
Balcerzak Antoni, Chlewińska 34
Szajfisztein Gitla, Nowolipie 39
Małysko Stefania, Nowy-Swiat 8/10
Funk Ryszard-Henryk, Praga—Brukowa 4
Szejder Sura, Żłota 54
Grinberg Benjamin-Wolf, Nowolipie 21

4396-3 Nusbaum Icchok, Nowolipie 34
9-3 Kamińska Stanisława, Nowolipie 34
460-3 Iwanoff Marja, Koszykowa 1
2-3 Bieliński Eugeniusz, Kapucyńska 3
3-3 Bielińska Zofja, Kapucyńska 3
8-3 Lejbel Symcha-Binem, Elektoralna 26
9-3 Lejbel Jozek-Kiwa, Elektoralna 26
11-3 Breda Bronisław, Dobra 62
4416-2 Lewenhaut Czarna, Żłota 63
7-2 Grzelska Józefa, Zielna 27
8-2 Wisznia Chaim, Targowa 41
20-2 Weisblat Matla, Twarda 5
1-2 Berenstok Aida, Chmielna 38
3-2 Szpigielglas Blima, Zielna 51/53
4-2 Kulesza Julja, Targówek, Plantowa 10
5-2 Forcajg Mojsze, Praga—Brukowa 30

7-2 Chilman Wulf, Praga—Kawęczyńska 4
8-2 Rubinstein Szyja, Nowolipie 51
9-2 Przygoda Natalja, Chłodna 32 a
30-2 Szlingbaum Pejsach-Aron, Pawia 30
1-2 Szykman Wulf, Kozienice, z. Radomska
2-2 Kirszenblum Luba, Muranowska 37
3-2 Dobrzyńska Janina, Radna 7
4-2 Dodzin Cipa, Nowolipki 44
5-2 Zieliński Józef, Okopowa 18
7-2 Dauman Roza, S-to Krzyska 20
8-2 Lasocki Icek, Ogrodowa 26
9-2 Kuczer Berko, Pawia 30
4440-1 Golas Fajga, Nowolipie 3
1-1 Pawicka Amelja, Polna 70
7-1

Zgubiono № fragarski 217, Orłowski Stefan, Praga—Włodowska 3
4395-3

Skradziono bilet na broń № 22676 na imię Raginiewicz Lucjana, Krak.-Przedm. 64
4397-3

Zgineła karta powołania rocznika 1886 na imię Rokicińskiego Stanisława, Zielna 81
4398-3

Skradziono paszport, kartę powołania i kartę rejestracyjną na imię Chait Szaj, Zielna 23
401-3

Skradziono paszport amerykański i różne dokumenty na imię Rawet Szapsa, Nalewki 32
4404-3

Zgubiono kartę demobilizacyjną rocznika 1894 Izraelskiego Szlamy, Wąski Dunaj 13
4405-3

Skradziono paszport i kartę demobilizacyjną na imię Singera Sru-la, Żelazna 58
4406-3

Zgubiono tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne na imię Weinszteina Jakóba, Wolska 111
4407-3

Zgubiono paszport, kartę demobilizacyjną i metrykę urodzenia na imię Dziewieckiego Romana, Anin, gm. Wawer
4410-3

Skradziono kartę powołania Klopferda Gustawa, Twarda 25
4412-3

Zaginął paszport i karta demobilizacyjna na imię Malińskiego Edwarda, Szczęśliwicka 22
4413-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną na imię Wilk Franciszka, Zakątna Nr. 1
4414-2

Zgubiono 10,000 mk. oraz kartę demobilizacyjną na imię Tysza Jakóba, Chłodna 66
4415-2

Skradziono dowód wyzwolenia wydany przez Cech Rzeźniczy na imię Furgalskiego Antoniego, Żłota 24
4419-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną, metrykę urodzenia i bilet wolnej jazdy Zelenowicz Moszka, Praga—Targowa 5, oraz 27,000 mk.
4422-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną na imię Warszniter Chaima, Pawia Nr. 32
4426-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną na imię Skrobeckiego Stanisława, Widok 19
4236-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną podporucznika Hertza Józefa, Lipowa 1-a
4443-1

Zgubiono dowód osobisty na imię Woźniak Tomasz, Żłota 67 i dwa paszporty na imię Milewskiego, Małopolska
4444-1

Zgubiono kartę demobilizacyjną na imię Pala Aleksandra, Nowe-Brudno—Siedzibna 14
4445-1

Skradziono paszport i bilet na prawo kierowania samochodem na imię Trzaska Bronisława, Grzybowska 48 a
4446-1

Zgubiono wksel na 50,000 mk. wystawiony przez Maler-Krzemie-niec Ajzyka, Nalewki 20
4449-1

Skradziono paszport zagraniczny na imię Hermana i Joanny Obermüller wydany przez Komisariat Rządu, Leszno 28
4550-1

Zgineła książka służbowa na imię Drozdowskiego Edwarda, Wronia 8
4451-1

Zgubiono kartę powołania z roku 1921 wydaną przez P. K. U. w Chelmie na imię Borenstein Gerszona, Pańska 85
4454-1

Zgubiono portfel, w którym był paszport i karta demobilizacyjna na imię Winer Mojsze Arona, oraz 3,000 mk. i fotografie, Wronia 60
4456-1

Zgubiono paszport i kartę powołania na imię Finkielstein Arona-Lejby, Nowolipie 40-a
4457-1

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną rocznika 1897 Wiśniewskiego Karola, Mokołowska 57
4459-1

Zgubiono paszport i kartę powołania na imię Puszet Dawida, Gęsia 15
4464-1

Skradziono portfel w którym był paszport na imię Ławickiej Heleny, oraz różne notatki, Florjańska 2.
4467-1

Zgubiono dowód osobisty i kartę rejestracyjną wydaną w Stanisławowie na imię Piżak Jana, Koper-nika 9
4471-1